

Вінницький національний медичний університет ім. М.І.Пирогова

Кафедра медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

проф. Ю.Й. Гумінський

“ 31 ” 08 2021 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА ЗАГАЛЬНОКЛІНІЧНА
ТА З МЕДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ, ПСИХІАТРІЇ

підготовки другий (магістерський) рівень

галузі знань 22 «Охорона здоров'я»

(шифр і назва галузі знань)

спеціальності 225 «Медична психологія»

(шифр і назва спеціальності)

факультет медичний факультет № 2

(назва факультету)

2021 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» для студентів за напрямом підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти «Магістр медичної психології. Лікар психолог», галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 225 «Медична психологія».

„27” 08, 2021 року - 41 с.

Розробники:

Зав. кафедри медичної психології та психіатрії доктор медичних наук, професор Пшук Н.Г.

Асистент кафедри медичної психології та психіатрії, к.мед.н. Рибінська В.А.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

Протокол від. “ 27 ” 08 2021 року № 1

Завідувач кафедри медичної психології та психіатрії з курсом післядипломної освіти

_____ (Пшук Н.Г.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

“ 27 ” 08 2021 року

Схвалено методичною радою медико-психологічних дисциплін вищого навчального закладу за напрямом підготовки «Магістр медичної психології» спеціальності 225 «Медична та психологічна реабілітація».

Протокол від. “ 31 ” 08 2021 року № 1

“ 31 ” 08 2021 року

Голова _____ (Пшук Н.Г.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Програма вивчення навчальної дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» складена відповідно до освітньо-професійної програми (ОПП) «Медична психологія» (2021) підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти, галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 225 «Медична психологія»

Анотація навчальної дисципліни

Програма дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» складена відповідно до порядку підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня освіти у вищих медичних навчальних закладах освіти України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, примірного навчального плану підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 Медична психологія.

Дисципліна є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми «Медична психологія», циклу професійної підготовки магістра медичної психології, розрахована на 6 кредитів.

Основним фокусом програми є отримання знань з обов'язкової дисципліни професійної підготовки «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії», вивчення якої необхідне для успішного засвоєння низки клінічних дисциплін та успішної професійної діяльності.

Предметним напрямком програми є закріплення знань і практичних навичок, отриманих при вивченні основних клінічних і теоретичних дисциплін та їх подальшого поглиблення й удосконалення під час роботи в лікувально-профілактичних закладах, а також для ознайомлення з умовами роботи лікаря-психолога, з організацією лікувальної, психодіагностичної, психокорекційної та консультативної роботи, з основами етики та медичної та психологічної деонтології, для набуття й закріплення навичок, професійно необхідних лікарю-психологу.

Навчання за вищевказаною спеціальністю здійснюється протягом 6 років. Відповідно до навчального плану проходження виробничої практики лікарської та з психологічного консультування і психокорекції передбачено влітку після X семестру, коли студентом набуті відповідні знання з основних клінічних дисциплін: внутрішньої медицини, хірургії, педіатрії, акушерства і гінекології; з профільних психологічних дисциплін: медичної та клінічної психології, патопсихології, психіатрії.

Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії проводиться студентами в якості виконуючих обов'язки дільничних терапевта і педіатра, хірурга поліклініки, акушер-гінеколога жіночої консультації і є наскрізною (практика з медичної психології, психіатрії супроводжує лікарську практику у всіх відділеннях).

Літня виробнича практика (лікарська поліклінічна) студентів V курсу в обсязі професійних обов'язків лікаря вищеназваних спеціальностей та лікаря психолога триває 4 тижні — по 1 тижню в терапевтичному, хірургічному, педіатричному відділеннях поліклініки і жіночій консультації.

Послідовність проходження практики в терапевтичному, хірургічному, педіатричному відділеннях поліклініки та жіночій консультації визначається відповідальним керівником практики від університету та може змінюватись залежно від виробничої доцільності.

Робоча програма складена на основі:

освітньо-професійної програми підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр медичної психології», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 «Медична психологія» у ВНМУ ім. М.І. Пирогова, (Вінниця -2021);

навчального плану медичного факультету №2 спеціальності 225 «Медична психологія» на 2021-2022 навчальний рік;

положення про організацію освітнього процесу у Вінницькому національному медичному університеті ім. М.І. Пирогова;

- примірної програми навчальної дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії», підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти освітньої кваліфікації «Магістр медичної психології», галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 225 «Медична психологія» Вінниця 2021р.;

рекомендацій МОН України до структури та змісту робочої програми навчальної дисципліни (Київ, 2018).

1. Опис навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» призначена для закладів вищої освіти МОЗ України у відповідності до вимог кредитно-трансферної системи організації навчального процесу ECTS, заснованої на поєднанні технологій навчання за розділами та залікових кредитів оцінки – одиниць виміру навчального навантаження здобувача освіти необхідного для засвоєння дисципліни або її розділу.

Видами навчальних знань згідно з навчальним планом є: а) практичні заняття, б) самостійна робота студентів.

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями. Рівень підготовки студентів: визначається на підставі результатів тестування, письмової або усної відповіді на контрольні питання, розв'язуванні ситуаційних задач, контролю практичних навичок, розв'язання клінічно-орієнтовних задач.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у формі диференційованого заліку згідно навчального плану для спеціальності 225 Медична психологія.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є захворювання, з методами їх діагностики та психодіагностики, оволодіння і засвоєння практичних навичок, лікування, психокорекції та профілактики. Її значення полягає в тому, що вона сприяє розширенню та поглибленню практичної діяльності майбутнього фахівця.

Міждисциплінарні зв'язки:

Вивчення дисципліни «Виробнича практика з медичної психології» базується на знаннях основних природничо-наукових дисциплін: «Акушерство і гінекологія в т.ч. основи перинатальної психології», «Внутрішня медицина в т.ч. клінічна імунологія та алергологія», «Ортопедія та травматологія. Психологічна реабілітація осіб з порушенням опорно-рухового апарату», «Акушерство та гінекологія», «Хірургія в т.ч. дитяча хірургія», «Експериментальна психологія та психодіагностика», «Психологія спілкування», «Психологія особистості та диференційна психологія», «Психологічне консультування та психокорекція», «Медична психологія» й інтегрується з цими дисциплінами.

Закладає основи для вивчення студентами «Основи сексології та сексопатології», «Психологічна реабілітація», «Психоонкологія та хоспісна медицина», що передбачає інтеграцію викладання з цими дисциплінами та застосування знань та вмінь в процесі подальшого навчання та у професійній діяльності.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» є формування здатності застосовувати набуті знання, уміння, практичні навички для вирішення типових задач діяльності лікаря-психолога в галузі охорони здоров'я на відповідній посаді визначених у освітньо-професійній програмі підготовки фахівців за спеціальністю 225 «Медична психологія».

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» є:

- закріплення знань і умінь, отриманих при вивченні основних клінічних дисциплін (обстеження хворого, проведення диференційної діагностики та встановлення повного клінічного діагнозу, призначення лікування, профілактика, диспансеризація) з основами медичної психології (а також клінічної психології, патопсихології);
- подальше вдосконалення практичних навичок, ознайомлення з організацією лікувальної справи та умовами роботи лікаря в поліклініці та жіночій консультації;
- проводити опитування і клінічне обстеження хворих та аналізувати їх результати;
- планувати послідовність обстеження кожного хворого залежно від особливостей клінічного перебігу захворювання;
- аналізувати результати основних лабораторних і інструментальних методів дослідження;

- визначати провідні патологічні симптоми і синдроми при найбільш поширених захворюваннях;
- проводити диференціальну діагностику та ставити попередній діагноз найбільш поширених захворювань;
- визначати загальні принципи лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширених захворювань;
- надавати невідкладну медичну допомогу при основних синдромах з порушеннями життєво-важливих функцій;
- виконувати необхідні медичні маніпуляції;
- вміти вести медичну документацію у клініці;
- володіти морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у клінічній лікарні;
- визначати мету та завдання психологічного консультування, структуру та основні процедури консультативного процесу;
- демонструвати оволодіння техніками встановлення та підтримання контакту з пацієнтом;
- демонструвати навички роботи консультанта в клініці (консультування представників різних вікових груп, осіб із соматичними та психосоматичними розладами, вагітних і породіль, жінок після переривання вагітності, пацієнтів з особливими потребами (інвалідів), консультування хворих перед і після оперативного втручання, хронічно хворих);
- визначати зміст роботи психолога-консультанта з родичами й оточенням хворого, з медперсоналом;
- визначати методи і форми оцінювання результатів власної роботи;
- оволодіння методами психодіагностики та прийомами психологічного консультування та психокорекції психосоматичних хворих, консультативними техніками та навичками встановлення й підтримання контакту з пацієнтом;
- виявлення проблеми та надання психолого-консультативної допомоги.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна.

Згідно ОПП «Медична психологія» дисципліна «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» забезпечує набуття студентами наступних *компетентностей*:

– Інтегральна (ІК):

ІК. Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

– Загальні (ЗК):

- ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- ЗК 2. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.
- ЗК 3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії.
- ЗК 4. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
- ЗК 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК 6. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
- ЗК 7. Навички міжособистісної взаємодії.
- ЗК 8. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.
- ЗК 9. Прийняття та фахова робота з культурально-ментальним розмаїттям.
- ЗК 10. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.
- ЗК 12. Здатність до прийняття фахового рішення.
- ЗК 13. Розвиток фахової інтуїції, передбачення та прогнозування.
- ЗК 14. Особистісна прихильність до фаху, мотивація на досягнення у фаховій діяльності.
- ЗК 15. Саморегуляція та управління власним функціональним станом, високі компенсаторні можливості та психологічна і психічна відновлюваність.
- ЗК 16. Потреба в підтримці стійкої дієвої схильності та здатність до багаторівневої адекватної рефлексії.

– Спеціальні (фахові, предметні) (ФК):

ФК 1. Здатність до професійного мислення на підставі аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку.

ФК2. Здатність до узагальнення інформації щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань.

ФК 3. Здатність встановити психологічний контакт з пацієнтом.

ФК 4. Здатність до осмислення і формулювання повного функціонального діагнозу в т.ч. реєстр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного й психічного розвитку та диференційної діагностики.

ФК5. Збір інформації про пацієнта, вибір оптимальних методів та проведення клінічної/психологічної діагностики пацієнта для встановлення клінічного/пато психологічного (феноменологічного, реєстр-синдром) та скринінг – субклінічного діагнозу та інтерпретація результатів.

ФК6. Оцінювання результатів функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.

ФК 7. Оцінка необхідності, вибір об'єму, оптимальних методів для здійснення та психологічного впливу з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.

ФК8. Здатність до опанування і практичного використання методів психологічного та психотерапевтичного впливу.

ФК9. Діагностика невідкладних станів, надання невідкладної медичної допомоги.

ФК 10. Надання екстреної психологічної допомоги при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах: розпізнавання випадків, що потребують невідкладної психологічної допомоги і вибір тактики надання допомоги, у тому числі невідкладної допомоги.

ФК11. Здатність враховувати вікові та гендерні особливості пацієнта при обранні засобів та методів психологічної допомоги.

ФК12. Здатність використовувати інноваційні технології в процесі надання психологічної допомоги.

ФК13. Визначати характер заходів психологічної допомоги шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ФК14. Здатність до використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з використанням медикаментозної терапії.

ФК15. Здатність проводити експертну оцінку психологічного стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза).

ФК16. Участь у плануванні та проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників (планування заходів щодо організації медикопсихологічної допомоги населенню на підставі аналізу епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення; проведення бесід, лекцій, поширення інформаційних матеріалів).

ФК17. Оцінювання впливу навколишнього середовища на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).

ФК 18. Знання та використання на практиці деонтологічних норм роботи лікаря-психолога.

ФК 19. Знання правових підстав роботи лікаря в Україні.

ФК 20. Оформлення медичної документації.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності					
ЗК 1	Здатність спілкуватися	Мати досконалі знання державної	Вміти застосовувати	Використовувати при	Нести відповідальні

	державною мовою як усно, так і письмово	мови	знання державної мови, як усно так і письмово	фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну мову.	сть за вільне володіння державною мовою, за розвиток професійних знань.
ЗК 2	Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання.	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.	Зрозуміле і недвозначне донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують до фахівців та нефахівців.	Відповідати за прийняття рішень у складних умовах
ЗК 3	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	Мати глибокі знання із структури професійної діяльності.	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ЗК 4	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.	Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань.	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
ЗК 5	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей.	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань.
ЗК 6	Вміння виявляти, ставити та вирішувати	Знати тактики та стратегії спілкування,	Вміти приймати обґрунтоване	Використовувати стратегії спілкування та	Нести відповідальність за вибір

	проблеми.	закони та способи комунікативної поведінки	рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	навички міжособистісної взаємодії	та тактику способу комунікації
ЗК 7	Навички міжособистісної взаємодії	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 8	Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 9	Прийняття та фахова робота з культурально-ментальним розмаїттям	Мати достатні знання у сфері мультикультурного різноманіття, знати особливості спілкування, звичаїв та традицій в основних культурах	Вміти організовувати клінічне обстеження та визначати психічний стан пацієнта з урахуванням його культуральної належності	Використовувати диференційовані підходи до спілкування з пацієнтами з урахуванням культуральних особливостей	Нести відповідальність за вибір тактики спілкування з урахуванням культуральних особливостей
ЗК 10	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).	Знати основи етики та деонтології	Вміти застосовувати етичні та деонтологічні норми і принципи у професійній діяльності	Здатність донести до пацієнтів, членів їх родин, колег свою професійну позицію	Нести відповідальність щодо виконання етичних та деонтологічних норм і принципів у професійній діяльності
ЗК 11	Здатність оцінювати та забезпечувати	Знати основні критерії ефективності	Вміти співставляти результати	Здатність обґрунтовувати правильність та	Нести відповідальність за

	якість виконуваних робіт.	різних видів робіт	діяльності з критеріями ефективності і проводити оцінку	об'єктивність власної оцінки	правильність власної оцінки
ЗК 12	Здатність до прийняття фахового рішення	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обгрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 13	Розвиток фахової інтуїції, передбачення та прогнозування.	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обгрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
ЗК 14	Особистісна прихильність до фаху, мотивація на досягнення у фаховій діяльності.	Глибоко знати власну спеціальність, професійні перспективи, можливості фахового розвитку	Бути мотивованим на досягнення фахового успіху, вживати заходи для професійного росту і розвитку	Здатність встановлювати продуктивні зв'язки з колегами для досягнення фахового успіху	Нести відповідальність за недостатній фаховий рівень
ЗК 15	Саморегуляція та управління власним функціональним станом, високі компенсаторні можливості та психологічна і психічна відновлюваність.	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату.	Нести відповідальність своєчасне використання методів саморегуляції
ЗК 16	Потреба в підтримці	Знати психологічні	Вміти аналізувати	Здатність пояснювати	Нести відповідальні

	стійкої дієвої схильності та здатність до багаторівневої адекватної рефлексії	закономірності формування рефлексії	результати власної діяльності і перебудовувати поведінку відповідно до результатів	значущим оточуючим мотиви і цілі власної поведінки та необхідність змін	сть за невідповідність власних дій реальній ситуації
Фахові компетентності					
ФК1	Здатність до професійного мислення на підставі аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи в проекції історичного та системно-ціннісного контексту їх осмислення. Знати клінічні прояви симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку	Вміти проводити фізикальне обстеження хворого, поставити попередній діагноз захворювання та призначити лабораторне та інструментальне обстеження хворого шляхом застосування стандартних методик враховуючи особливості менталітету пацієнта (соціально, релігійно обумовлені перестороги)	На підставі всебічного аналізу та синтезу феноменів, симптомів та синдромів різних видів патології та вад розвитку формулювати попередній клінічний діагноз	Дотримуючись етичних та юридичних норм та враховуючи особливості менталітету пацієнта (соціально, релігійно обумовлені перестороги) нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання
ФК2	Здатність до узагальнення інформації щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань	Знати особливості розвитку патологічних станів та виникнення хвороб ґрунтуючись на підходах біопсихосоціальної взаємодії з урахуванням індивідуальності пацієнта та способах його психічного	Вміти інтегрувати, узагальнити отримані результати, внаслідок проведеного повного комплексного діагностичного обстеження та виокремити провідні чинники у розвитку	Здатність ефективно формувати комунікативну стратегію у професійній діяльності з метою забезпечення максимально ефективної допомоги	Нести відповідальність за результати діяльності при діагностиці та надання фахової медико-психологічної допомоги

		реагування та взаємодії з середовищем.	психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів чи патології у хворого		
ФКЗ	Здатність встановити психологічний контакт з пацієнтом	Знати особливості психічних реакцій та поведінки пацієнта в різних професійних ситуаціях та основні комунікативні стратегії спілкування	Вміти спілкуватися з пацієнтом з урахуванням його актуального психічного стану та індивідуально-психологічних особливостей особистості	Формувати та донести до пацієнта та фахівців власні висновки щодо принципів та характеру його стану та необхідними об'єму допомоги, враховуючи особливості менталітету пацієнта (соціально, релігійно обумовлені перестороги)	Нести відповідальність за власний психологічний стан та поведінку при спілкуванні з пацієнтами та ступінь психологічного контакту, враховуючи їх вік та особливості менталітету
ФК 4	Здатність до осмислення і формулювання повного функціонального діагнозу в т.ч. регістр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного й психічного розвитку та диференційної діагностики.	Мати спеціалізовані знання ключових характеристик регістр-синдромів для комплексної оцінки стану пацієнта і формування повного функціонального діагнозу з відображенням рівня адаптації та пристосувальних можливостей пацієнта	На основі багаторівневого комплексного обстеження хворого вміти формулювати повний функціональний діагноз з обґрунтуванням кожної його складової	Надавати вичерпну та ґрунтовну інформацію пацієнту та, за його бажання, родичам стосовно повного функціонального діагнозу та особливостей лікування та забезпечення подальшої реабілітації та відновлення і інтеграції в суспільство	Нести відповідальність за встановлення регістр-синдрому та формулювання складових функціонального діагнозу
ФК 5	Збір інформації про пацієнта, вибір оптимальних методів та проведення клінічної/психологічної діагностики	Мати спеціалізовані знання щодо специфіки проведення первинного інтерв'ю, бесіди, психодіагностики. Знати регістр-	Вміти виставляти патопсихологічний діагноз: регістр-синдром, тип організації особистості, ВКХ.	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір тактики спілкування з урахуванням культуральних особливостей

	пацієнта для встановлення клінічного/патопсихологічного (феноменологічного, реєстр-синдром) та скринінг – субклінічного діагнозу та інтерпретація результатів.	синдроми			
ФК 6	Оцінювання результатів функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.	Знати нормативні показники функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.	Вміти оцінювати результати проведених функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень.	Здатність пояснювати результати параклінічних методів дослідження	Нести відповідальність за правильне трактування результатів функціональних методів діагностики, психометричних та психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних досліджень та їх розуміння пацієнтом
ФК7	Оцінка необхідності, вибір об'єму, оптимальних методів для здійснення медичного та психологічного впливу з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Знати сучасні методи психологічного впливу, їх роль у системі відновлення психічного здоров'я і профілактики психічних розладів.	Вміти визначати метод і об'єм його застосування для відновлення психічного здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Здатність правильно пояснити суть методики та необхідність її застосування в кожному окремому випадку лікування чи профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.	Брати на себе відповідальність за вибір методу та об'єму психологічного впливу, що застосовується з метою відновлення стану здоров'я, профілактики соматичних, психічних та психосоматичних розладів.

ФК8	Здатність до опанування і практичного використання методів психологічного та психотерапевтичного впливу.	Знати основні методи психологічного та психотерапевтичного впливу	Вміти використовувати основні методи психологічного та психотерапевтичного впливу	Вміти використовувати комунікативні навички при застосуванні основних методів психологічного та психотерапевтичного впливу	Нести відповідальність за результат проведених психологічного та психотерапевтичного впливів
ФК9	Діагностика невідкладних станів, надання невідкладної медичної допомоги.	Знати основні види невідкладних станів, їх симптоми та методи діагностики	Вміти надавати невідкладну допомогу	Опанувати навички комунікації з пацієнтами в екстрених ситуаціях	Брати на себе відповідальність за прийняття рішень при виникненні невідкладних станів
ФК10	Надання екстреної психологічної допомоги при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах: розпізнавання випадків, що потребують невідкладної психологічної допомоги і вибір тактики надання допомоги, у тому числі невідкладної допомоги.	Знати основні випадки при яких необхідне надання екстреної психологічної допомоги. Знати основні тактики надання екстреної психологічної допомоги.	Вміти вибирати правильну тактику та надавати невідкладну психологічну допомогу при психоемоційному стресі, життєвих кризах, суїцидальних намірах.	Оволодіти навичками комунікації в кризових ситуаціях.	Нести відповідальність за вибір тактики надання екстреної психологічної допомоги та за результати відповідної допомоги.
ФК11.	Здатність враховувати вікові та гендерні особливості пацієнта при обранні засобів та методів психологічної	Мати спеціалізовані знання про людину, гендерні та вікові особливості перебігу психічних процесів та	Вміти підбирати методи та виконувати психодіагностичне обстеження з урахуванням віку, статі, наявних	Обґрунтовано формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо необхідності проведення медико-	Нести відповідальність за якість виконання психодіагностичного дослідження з урахуванням

	допомоги.	особливостей особистості	системо- ціннісних орієнтирів культури та медико- психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється	психологічного дослідження з урахуванням віку, статі, наявних системо- ціннісних орієнтирів культури та медико- психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється	віку, статі, наявних системо- ціннісних орієнтирів культури та медико- психологічних знань того суспільства, членом якого пацієнт являється
ФК 12.	Здатність використовувати інноваційні технології в процесі надання психологічної допомоги.	Мати глибокі знання в галузі інформаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності в процесі надання психологічної допомоги	Вміти використовувати інформаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь.
ФК1 3	Визначати характер заходів психологічної допомоги шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами	Знати актуальні алгоритми та стандартні схеми психологічної допомоги	Вміти застосовувати діючі алгоритми та стандартні схеми психологічної допомоги	Здатність до пояснення хворим та їх родичам діючих алгоритмів та схем психологічної допомоги	Нести відповідальність за неправильне застосування алгоритмів та схем психологічної допомоги
ФК1 4	Здатність до використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з використанням медикаментозної терапії	Знати сучасні схеми моно- та комбінованої схеми медикаментозної терапії	Вміти використовувати на практиці моно- і комбіновані схеми комплексної медикаментозної терапії	Здатність пояснювати необхідність застосування моно- і комбінованих схем медикаментозної терапії	Нести відповідальність за неправильне застосування моно- і комбінованих схем медикаментозної терапії
ФК 15.	Здатність проводити експертну оцінку психологічного	Знати основні критерії експертної оцінки психологічного	Вміти проводити експертну оцінку психологічного	Здатність застосовувати комунікативні навички при проведенні	Нести відповідальність за неправильне проведення

	стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза)	стану особистості	о стану особистості (медико-соціальна, військово-лікарська, психологопсихіатрична, судова, медико-педагогічна експертиза)	експертної оцінки психологічного стану особистості	експертної оцінки психологічного стану особистості
ФК1 6	Участь у плануванні та проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників (планування заходів щодо організації медикопсихологічної допомоги населенню на підставі аналізу епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення; проведення бесід, лекцій, поширення інформаційних матеріалів)	Знати дані епідеміологічних досліджень стану психічного та психосоматичного здоров'я населення	Вміти проводити бесіди, лекції, поширювати інформаційні матеріали при проведенні медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення	Здатність обирати правильний стиль спілкування та використовувати комунікативні навички при проведенні бесід та лекцій	Нести відповідальність за неправильне планування та проведення медико-психологопрофілактичної та психоосвітньої роботи серед населення та медичних працівників
ФК 17	Оцінювання впливу навколишнього середовища на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).	Знати методи оцінки здоров'я населення; фактори навколишнього середовища, які негативно впливають на здоров'я населення; заходи профілактики негативного	Вміти оцінити стан здоров'я населення, стан навколишнього середовища та негативні фактори впливу на здоров'я. Вміти оцінювати зв'язок та	Формувати висновки щодо стану здоров'я населення, на підставі даних про зв'язок з факторами навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних	Нести відповідальність за своєчасні висновки щодо стану здоров'я населення на підставі даних негативного впливу

		впливу факторів навколишнього середовища на здоров'я населення. Знати соціально-економічні та біологічні детермінанти, які впливають на здоров'я населення; види та методи профілактики для попередження негативного впливу соціально-економічних факторів на здоров'я населення та його окремих груп Знати принципи формування груп ризику, території ризику, часу та факторів ризику.	вплив соціально-економічних та біологічних чинників на здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції здоров'я. Вміти планувати профілактичні заходи для попередження негативного впливу соціально-економічних факторів на здоров'я населення та його окремих груп	детермінант та вносити пропозиції відповідним органам та установам щодо проведення профілактичних заходів. Взаємодіяти з фахівцями санітарно-гігієнічного профілю та керівниками підприємств, установ та відповідних відомств з питань охорони природи, навколишнього середовища	факторів навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант, за своєчасне внесення пропозицій щодо проведення відповідних профілактичних заходів.
ФК 18	Знання та використання на практиці деонтологічних норм роботи лікаря-психолога.	Мати спеціалізовані знання про етику та деонтологію в роботі лікаря-психолога	Проводити психоконсультаційну та психокорекційну роботу з урахуванням етико-деонтологічних норм	Формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки, щодо результатів своєї роботи з урахуванням етико-деонтологічних норм.	Нести відповідальність за результати прийнятих рішень
ФК 19	Знання правових підстав роботи лікаря в Україні.	Знати зміст та суть нормативно-правових документів, що регулюють роботу лікаря	Вміти керуватися нормативно-правовими документами в партичній діяльності	Отримувати необхідну інформацію з визначених джерел щодо правових основ медико-психологічної допомоги	Нести відповідальність за обґрунтованість рішень щодо застосування тих чи інших технологій в медико-психологічній допомозі
ФК 20	Оформлення медичної документації.	Знати систему офіційного документообігу в професійній	Вміти визначати джерело та місце	Отримувати необхідну інформацію з визначеного	Нести відповідальність за повноту та

		роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ютерні інформаційні технології	знаходження потрібної інформації в залежності від її типу; вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу
--	--	--	--	---	---

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки. Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи. Організовувати роботу медичного персоналу в команді, підрозділі, закладі. Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації.

ПРН 3. Мати достатні знання державної мови та базові знання іноземної мови. Вміти застосовувати знання державної мови, як усно так і письмово, вміти спілкуватись іноземною мовою. Використовувати при фаховому та діловому спілкуванні та при підготовці документів державну мову. Використовувати іноземну мову у професійній діяльності. Нести відповідальність за вільне володіння державною мовою, за розвиток професійних знань.

ПРН 4. Знати основи інформаційних і комунікаційних технологій та вміти застосовувати їх у професійній діяльності

ПРН 5. Знати та застосовувати отримані теоретичні знання та практичні навички в професійній діяльності.

ПРН 6. Знати свої професійні обов'язки, вміти визначити мету та завдання при їх виконанні, нести відповідальність за якісне виконання поставлених завдань

ПРН 7. Виділяти провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1: 15, 42, 44, 47) шляхом прийняття обґрунтованого рішення. Визначати попередній клінічний/психологічний/патопсихологічний діагноз (за списком 2: 13, 14, 15, 16, 17, 18), функціональний стан, проводити диференційну діагностику.

ПРН 8. Встановити діагноз невідкладних станів та визначити тактику надання екстреної допомоги при соматичній патології (за списком 3: 1-23)

ПРН 9. Встановити діагноз невідкладних станів та визначити тактику надання екстреної допомоги при психічній патології та психологічних проблемах (за списком 3: 10, 19).

ПРН 10. Проводити клінічну, категоріальну діагностику шляхом оцінки феноменів, симптомів та синдромів, інтерпретації результатів функціональних методів діагностики, психодіагностичних методик, лабораторних та інструментальних (за списком 4: засоби діагностики з медичної психології : 1,2,3,6,8) досліджень з визначенням повного функціонального діагнозу.

ПРН11. Визначати принципи, тактику, характер лікування та медико-психологічної допомоги, призначати медикаментозне лікування.

ПРН12. Інтерпретувати та прогнозувати вплив лікування на перебіг хвороби/розладу з метою оптимізації програм психологічної допомоги.

ПРН13. Визначити необхідний режим праці та відпочинку, необхідну дієту при відновному лікуванні захворювань та/або розладів.

ПРН 14. Прогнозувати результати реабілітаційної допомоги за терміном і ступенем відновлення втрачених функцій організму пацієнта на психічному рівні.

ПРН 15. Спланувати та провести психоосвітню, просвітницьку та профілактичну роботу серед населення.

ПРН 16. Використовувати тактику визначення та ведення контингенту осіб, що підлягають психологічній корекції.

ПРН 17. Знати проблеми збереження навколишнього середовища та шляхи його збереження. Вміти формувати вимоги до себе та оточуючих щодо збереження навколишнього середовища. Вносити пропозиції відповідним органам та установам щодо заходів до збереження та охорони навколишнього середовища. Нести відповідальність щодо виконання заходів збереження навколишнього середовища в рамках своєї компетенції.

ПРН 18. Оцінювати вплив навколишнього середовища, соціального оточення та умов життя на стан здоров'я населення.

ПРН 19. Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки. Формувати достатній рівень правової культури необхідний для збереження балансу взаємин між суб'єктами медичних правовідносин і дотримання прав людини в сфері охорони здоров'я. Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність.

ПРН 20. Якісно вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та стандартів.

ПРН 21. Встановлювати ефективний терапевтичний альянс з пацієнтами.

ПРН 22. Дотримуватись етико-деонтологічних принципів в професійній діяльності лікаря.

ПРН 23. Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти здобувати сучасні знання. Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей, організувати індивідуальну фахову діяльність (тайм менеджмент, розподіл пріоритетів та ін).

ПРН 24. Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання. Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності.

ПРН 25. Обирати конструктивні та ефективні стратегії соціальної взаємодії.

ПРН 26. Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації. Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності. Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату. Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції.

ПРН 27. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5: 1-5, 21-25, 28-33).

ПРН 28. Виконувати стандартні процедури та методики.

ПРН 29. Проводити обстеження та/або патопсихологічну діагностику з метою прогнозування результатів медико-психологічної допомоги.

ПРН 30. Розробляти та запроваджувати комбіновані медико-психологічного втручання на всіх етапах психологічного супроводу.

ПРН 31. Надавати кваліфіковану медичну, медико-психологічну допомогу, як в плановому порядку, так і в екстремальних ситуаціях.

ПРН 32. Впроваджувати інноваційні методи та засоби психологічної інтервенції.

Результати навчання для дисципліни:

В результаті вивчення дисципліни студенти повинні:

Знати:

- загальні принципи лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширених терапевтичних, хірургічних, педіатричних і гінекологічних захворювань;
- особливості ведення медичної документації в поліклініці та жіночій консультації, вміти їх застосовувати на практиці;
- морально-деонтологічними принципами лікаря поліклініки та фахову субординацію для обов'язкового застосовування їх при роботі в поліклінічних медико-профілактичних закладах;
- етіологічні та патогенетичні фактори захворювань;
- класифікацію типової клінічної картини;
- план обстеження та аналіз даних лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювань;
- принципи лікування, реабілітації та профілактики захворювань;
- алгоритм постановки діагнозу;

- алгоритм надання екстреної допомоги при основних невідкладних станах;
- диференційну діагностику та алгоритм постановки попереднього діагнозу при типовому перебігу хвороб
- принципи організації надання планової та невідкладної хірургічної допомоги в Україні;
- визначення психоконсультативної та психокорекційної стратегії щодо проблем конкретного пацієнта: тривожності й страху, депресії, втрати особистісного сенсу, порушенням працездатності, самостійності, комунікативними проблемами, труднощами адаптації тощо.

Вміти:

- проводити діагностичне опитування і клінічне обстеження хворих та аналізувати їх результати;
- планувати послідовність обстеження кожного хворого залежно від особливостей клінічного перебігу захворювання;
- аналізувати результати основних лабораторних і інструментальних методів дослідження;
- визначати провідні патологічні симптоми і синдроми при найбільш поширених захворюваннях;
- проводити диференціальну діагностику та ставити попередній діагноз найбільш поширених захворювань;
- володіти сучасними удосконаленими методами діагностики та надання невідкладної допомоги на догоспітальному етапі;
- володіти лікарськими медичними маніпуляціями, що проводяться в поліклініці та жіночій консультації;
- проводити клініко-психологічне інтерв'ю відповідно до психосоматичного та психологічного стану здоров'я пацієнта (психологічна бесіда, збір психологічного анамнезу, мотивоване інтерв'ю);
- планувати й організовувати проведення патопсихологічних досліджень з використанням валідних методик, в т.ч. скрінінгових;
- визначати на основі отриманих даних діагностичні патопсихологічні реєстр-синдроми;
- застосовувати методи психологічного консультування і психологічної корекції.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

На вивчення навчальної дисципліни «Виробнича практика лікарська та з психологічного консультування та психокорекції» відводиться 180 годин, 6 кредитів ЕКТС.

Програма дисципліни «Виробнича практика загальноклінічна та з медичної психології, психіатрії» складається з 4 модулів.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Структура дисципліни	навчальної	Кількість годин			СРС	Рік навчання	Вид контролю
		Всього годин/ кредитів ECTS	Аудиторних				
			Лекції	Практичних			
		180 годин/ 6 кредитів	-	120	60	5-й	ПК-диференційований залік
Модуль 1. Основні обов'язки		45 /1,5	-	30	15	5-й	ПК-

та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта)						диференційований залік
Модуль 2. Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.	45 /1,5	-	30	15	5-й	ПК-диференційований залік
Модуль 3. Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога.	45 /1,5	-	30	15	5-й	ПК-диференційований залік
Модуль 4. Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра).	45 /1,5	-	30	15	5-й	ПК-диференційований залік

Примітка: 1 кредит ЕСТЗ - 30 год.

Аудиторна навантаження – 66,7%, СРС – 33,3%.

Модуль 1. Основні обов'язки та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта).

Тема 1. Принципи організації надання планової і невідкладної терапевтичної допомоги хворим в поліклініці Скрінінгова діагностика, диференційна діагностика (медико-психологічна, клінічна) і тактика амбулаторного лікування (факмакотерапія, психокорекція, психотерапія) афективних, невротичних та стресорних розладів.

Тема 2. Особливості роботи в терапевтичному відділенні поліклініки

Тема 3. Робота у спеціалізованих кабінетах терапевтичного профілю поліклініки. Особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в поліклініці і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної практики.

Тема 4. Особливості роботи у фізіотерапевтичному кабінеті. Робота в спеціалізованих кабінетах.

Тема 5. Особливості роботи в кабінеті невідкладної допомоги в поліклініці.

Модуль 2. Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.

Тема 1. Робота в хірургічному кабінеті поліклініки.

Тема 2. Принципи організації медико-психологічної допомоги в межах системного підходу до розуміння психологічної структури соматичних та психічних захворювань, лікування і реабілітації хворих.

Тема 3. Робота в травматологічному кабінеті поліклініки.

Тема 4. Робота в урологічному кабінеті поліклініки.

Тема 5. Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі психосоматичних і психічних порушень. Застосування методів психологічного консультування і психологічної корекції.

Модуль 3. Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога.

Тема 7. Робота в кабінеті жіночої консультації

Тема 8. Складання плану обстеження й аналіз даних лабораторних та інструментальних обстежень. Визначення попереднього клінічного діагнозу та тактики ведення гінекологічної хворої.

Тема 9. Проведення онкодіагностики та онкопрофілактики в гінекології. Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-гінекологом та хворою жінкою.

Модуль 4. Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра).

Тема 10. Організація роботи дитячої поліклініки. Амбулаторний прийом хворої дитини.

Тема 11. Оцінка фізичного та нервово-психічного розвитку дитини.

Тема 12. Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-педіатром та здоровими і хворими дітьми.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин			
	Усього	денна форма		
		Лекції	Практ.	СРС
Модуль 1. Основні обов'язки та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта)				
Тема 1. Принципи організації надання планової і невідкладної терапевтичної допомоги хворим в поліклініці Скрінінгова діагностика, диференційна діагностика (медико-психологічна, клінічна) і тактика амбулаторного лікування (факмакотерапія, психокорекція, психотерапія) афективних, невротичних та стресорних розладів.	6	-	6	-
Тема 2. Особливості роботи в терапевтичному відділенні поліклініки СРС Вивчення структури та організації роботи терапевтичного відділення поліклініки, змісту і обсягу роботи дільничного лікаря-терапевта.	9	-	6	3
Тема 3. Робота у спеціалізованих кабінетах терапевтичного профілю поліклініки. Особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в поліклініці і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної практики. СРС Нормативна база професійної діяльності лікаря-психолога. Правові та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в стаціонарі і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної та психіатричної практики.	10	-	6	4
Тема 4. Особливості роботи у фізіотерапевтичному кабінеті. СРС Робота в кабінеті функціональної діагностики: аналіз ЕКГ при інфаркті міокарда, порушенні ритму та провідності серця; участь в ехокардіографічному дослідженні та його клінічній інтерпретації.	10	-	6	4
Тема 5. Особливості роботи в кабінеті невідкладної допомоги в поліклініці.Диференційований залік. СРС Участь у наданні невідкладної допомоги при ургентних станах: гострій серцевій недостатності, гіпертонічному кризі, пароксизмальних порушення серцевого ритму, синдромі Морган'ї-Едемс-Стокса, тромбоемболії легеневої артерії, гострій нирковій	10	-	6	4

недостатності тощо.				
Разом за Модуль 1	45	-	30	15
Модуль 2. Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.				
Тема 1. Робота в хірургічному кабінеті поліклініки. СРС Амбулаторний прийом хірургічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу. Визначення тактики подальшого лікування та працездатності хворого.	10	-	6	4
Тема 2. Принципи організації медико-психологічної допомоги в межах системного підходу до розуміння психологічної структури соматичних та психічних захворювань, лікування і реабілітації хворих. СРС Планування й організація проведення патопсихологічних досліджень з використанням валідних методик, в т.ч. скрінінгових. Особливості ведення медико-психологічної документації.	10	-	6	4
Тема 3. Робота в травматологічному кабінеті поліклініки. СРС Амбулаторний прийом травматологічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу.	10	-	6	4
Тема 4. Робота в урологічному кабінеті поліклініки. СРС Амбулаторний прийом урологічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу.	9	-	6	3
Тема 5. Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі психічних і психосоматичних порушень. Застосувувати методів психологічного консультування і психологічної корекції. Диференційований залік.	6	-	6	-
Разом за Модуль 2	45	-	30	15
Модуль 3. Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога				
Тема 1. Робота в кабінеті жіночої консультації СРС Аналіз клінічної анатомії жіночих статевих органів, фізіології жіночої репродуктивної системи. Визначення етіологічних та патогенетичних чинників основних захворювань жіночої репродуктивної системи.	10	-	6	4
Тема 2. Складання плану обстеження й аналіз даних лабораторних та інструментальних обстежень. Визначення попереднього клінічного діагнозу та тактики ведення гінекологічної хворої. СРС Структура та організація роботи жіночої	10	-	6	3

консультації. Особливості ведення медичної документації.				
Тема 3. Клінічна оцінка психологічного стану, поняття пато психологічного діагнозу.	6	-	6	-
Тема 4. Проведення онкодіагностики та онкопрофілактики в гінекології. Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-гінекологом та хворою жінкою. СРС Надання невідкладної медичної допомоги гінекологічним хворим на догоспітальному етапі. Санітарно-просвітницька робота в жіночій консультації.	10	-	6	4
Тема 5. Проведення клініко-психологічного інтерв'ю відповідно до психосоматичного та психологічного стану здоров'я пацієнта (психологічна бесіда, збір психологічного анамнезу, мотивоване інтерв'ю). Диференційований залік. СРС Повний функціональний діагноз відповідно до класифікації психічних і поведінкових розладів за МКХ-10 з урахуванням пато психологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.	10	-	6	4
Разом за Модуль 3	45	-	30	15
Модуль 4. Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра).				
Тема 1. Організація роботи дитячої поліклініки. Амбулаторний прийом хворої дитини. СРС Діагностика і лікування основних дитячих захворювань в амбулаторних умовах. Показання до планової та ургентної госпіталізації дітей в амбулаторній практиці. Надання невідкладної допомоги дітям на догоспітальному етапі.	11	-	6	5
Тема 2. Діагностика та надання невідкладної допомоги при саморуйнівній поведінці та психомоторному збудженні різної нозологічної приналежності.	6	-	6	-
Тема 3. Оцінка фізичного та нервово-психічного розвитку дитини. СРС Участь у проведенні вакцинації дітей в умовах поліклініки. Показання і протипоказання до вакцинації. Надання невідкладної допомоги дітям з ускладненнями після вакцинації.	11		6	5
Тема 4. Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-педіатром та здоровими і хворими дітьми. СРС Складання раціону харчування здорової дитини. Проведення профілактичних заходів та диспансеризації дітей із захворюваннями різних систем організму. Методика загартовування дітей раннього віку та дітей, які часто хворіють. Участь у системі патронажу за дітьми. Проведення санітарно-просвітницької роботи.	11	-	6	5
Тема 5. Впровадження сучасних методів психопрофілактики, психогігієни і реабілітації в	4	-	4	-

роботу поліклінічних ЛПЗ.				
ПК - Диференційований залік	2	-	2	
Разом за змістовим модулем 4	45	-	30	15
РАЗОМ	180	-	120	60
Аудиторна навантаження – 66,7%, СРС – 33,3%				

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙ

Лекції програмою не передбачені.

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	ТЕМА	Кількість годин
1.	Принципи організації надання планової і невідкладної терапевтичної допомоги хворим в поліклініці Скрінінгова діагностика, диференційна діагностика (медико-психологічна, клінічна) і тактика амбулаторного лікування (факмакотерапія, психокорекція, психотерапія) афективних, невротичних та стресорних розладів.	6
2.	Особливості роботи в терапевтичному відділенні поліклініки	6
3.	Робота у спеціалізованих кабінетах терапевтичного профілю поліклініки. Особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в поліклініці і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної практики.	6
4.	Особливості роботи у фізіотерапевтичному кабінеті. Робота в спеціалізованих кабінетах.	6
5.	Особливості роботи в кабінеті невідкладної допомоги в поліклініці.	6
6.	Робота в хірургічному кабінеті поліклініки.	6
7.	Принципи організації медико-психологічної допомоги в межах системного підходу до розуміння психологічної структури соматичних та психічних захворювань, лікування і реабілітації хворих.	6
8.	Робота в травматологічному кабінеті поліклініки.	6
9.	Робота в урологічному кабінеті поліклініки.	6
10.	Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі психосоматичних і психічних порушень. Застосування методів психологічного консультування і психологічної корекції.	6
11.	Робота в кабінеті жіночої консультації	6
12.	Складання плану обстеження й аналіз даних лабораторних та інструментальних обстежень. Визначення попереднього клінічного діагнозу та тактики ведення гінекологічної хворої.	6
13.	Клінічна оцінка психологічного стану, поняття патопсихологічного діагнозу.	6
14.	Проведення онкодіагностики та онкопрофілактики в гінекології. Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-гінекологом та хворою жінкою.	6
15.	Проведення клініко-психологічного інтерв'ю відповідно до психосоматичного та психологічного стану здоров'я пацієнта (психологічна бесіда, збір психологічного анамнезу, мотивоване інтерв'ю).	6
16.	Організація роботи дитячої поліклініки. Амбулаторний прийом хворої дитини.	6
17.	Діагностика та надання невідкладної допомоги при саморуйнівній поведінці та психомоторному збудженні різної нозологічної приналежності.	6

18.	Оцінка фізичного та нервово-психічного розвитку дитини.	6
19.	Створення адекватного психологічного контакту між лікарем-педіатром та здоровими і хворими дітьми.	6
20.	Впровадження сучасних методів психопрофілактики, психогігієни і реабілітації в роботу поліклінічних ЛПЗ.	4
21.	Диференційований залік	2
	РАЗОМ	120

7. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Лабораторні заняття програмою не передбачені.

8. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	ТЕМА	Кількість годин
1.	Вивчення структури та організації роботи терапевтичного відділення поліклініки, змісту і обсягу роботи дільничного лікаря-терапевта.	3
2.	Нормативна база професійної діяльності лікаря-психолога. Правові та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в стаціонарі і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної та психіатричної практики.	4
3.	Робота в кабінеті функціональної діагностики: аналіз ЕКГ при інфаркті міокарда, порушенні ритму та провідності серця; участь в ехокардіографічному дослідженні та його клінічній інтерпретації.	4
4.	Участь у наданні невідкладної допомоги при ургентних станах: гострій серцевій недостатності, гіпертонічному кризі, пароксизмальних порушення серцевого ритму, синдромі Морган'ї-Едемса-Стокса, тромбоемболії легеневої артерії, гострій нирковій недостатності тощо.	4
5.	Амбулаторний прийом хірургічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу. Визначення тактики подальшого лікування та працездатності хворого.	4
6.	Планування й організація проведення патопсихологічних досліджень з використанням валідних методик, в т.ч. скрінінгових. Особливості ведення медико-психологічної документації.	4
7.	Амбулаторний прийом травматологічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу.	4
8.	Амбулаторний прийом урологічного хворого. Проведення опитування та фізикального обстеження пацієнтів. Заповнення амбулаторної картки хворого. Визначення обсягу додаткових досліджень, їх оцінка. Встановлення попереднього діагнозу.	3
9.	Аналіз клінічної анатомії жіночих статевих органів, фізіології жіночої репродуктивної системи. Визначення етіологічних та патогенетичних чинників основних захворювань жіночої репродуктивної системи.	4
10.	Структура та організація роботи жіночої консультації. Особливості ведення медичної документації.	3
11.	Надання невідкладної медичної допомоги гінекологічним хворим на	4

	догоспітальному етапі. Санітарно-просвітницька робота в жіночій консультації.	
12.	Повний функціональний діагноз відповідно до класифікації психічних і поведінкових розладів за МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.	4
13.	Діагностика і лікування основних дитячих захворювань в амбулаторних умовах. Показання до планової та ургентної госпіталізації дітей в амбулаторній практиці. Надання невідкладної допомоги дітям на догоспітальному етапі.	5
14.	Участь у проведенні вакцинації дітей в умовах поліклініки. Показання і протипоказання до вакцинації. Надання невідкладної допомоги дітям з ускладненнями після вакцинації.	5
15.	Складання раціону харчування здорової дитини. Проведення профілактичних заходів та диспансеризації дітей із захворюваннями різних систем організму. Методика загартовування дітей раннього віку та дітей, які часто хворіють. Участь у системі патронажу за дітьми. Проведення санітарно-просвітницької роботи.	5
	Разом	60

9. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальні завдання програмою не передбачені.

10. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студентів включає підготовку до практичних занять та опанування окремих завдань для самостійної роботи, що мають бути освоєні студентами як вхідний рівень знань до проведення практичних занять з дисципліни «Виробнича практика лікарська та з психологічного консультування та психокорекції»; удосконалення навичок фізикального обстеження хворого; опанування навичками інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження; участь у проведенні клінічних розборів тематичних пацієнтів; моделювання клінічних тематичних ситуацій.

Завдання для самостійної роботи модуля 1 «Основні обов'язки та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта)»

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Прийом хворих у поліклініці.
2.	Чергування в кабінеті невідкладної допомоги або приймальному відділенні стаціонару
3.	Вимірювання АТ
4.	Оцінка даних лабораторних методів дослідження (гостро-фазові показники крові, загальний білок і білкові фракції, трансамінази, коагулограма, лабораторні маркери некрозу міокарда, ліпідний профіль крові, креатинін, електроліти крові, сечовина, сечова кислота крові, показники імунного статусу, загальний аналіз сечі, за Нечипоренко, за Зимницьким та ін.).
5.	Аналіз ЕКГ
6.	Аналіз даних ехокардіографії, стрес-тестів.
7.	Аналіз даних рентгенологічного дослідження органів грудної клітки, черевної порожнини, суглобів, КТ.
8.	Аналіз даних УЗД органів черевної порожнини.

9.	Участь у наданні невідкладної лікарської допомоги в ургентних ситуаціях при гострій серцевій недостатності, гіпертензивному кризі, пароксизмальних порушеннях серцевого ритму, синдромі МЕС, тромбоемболії легеневої артерії, гострій нирковій недостатності та ін..
10	Встановлення та підтримання контакту з пацієнтом. Визначення мети та завдання психологічного консультування та напрямків психокорекції.
11	Консультування осіб із соматичними та психосоматичними розладами. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.
12	Робота лікаря-психолога з родичами та оточенням хворого. Робота лікаря-психолога з медперсоналом. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.

Завдання для самостійної роботи модуля 2 «Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.»

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Прийом хворих у поліклініці.
2.	Чергування в кабінеті невідкладної допомоги або приймальному відділенні стаціонару, травматологічному пункті.
3.	Оцінка клінічних (загальний аналіз крові і сечі) і біохімічних аналізів крові (білірубін та його фракції, білки крові, амілаза, електроліти крові, коагулограма та ін.) в хірургічній клініці.
4.	Оцінка даних інструментальних досліджень (рентгенологічного дослідження органів грудної клітки, черевної порожнини, аортографії, УЗД органів черевної порожнини, КТ, ендоскопії) при хірургічних хворобах.
5.	Асистування в перев'язочній: проведення місцевого знеболення, накладання і зняття швів.
6.	Асистування в перев'язочній: розкриття гнійників, первинна хірургічна обробка ран, виконання перев'язок, виконання плевральної пункції та пункції суглобів.
7	Асистування в урологічному кабінеті: пальпація простати, катетеризація сечового міхура, цистоскопія
8	Участь у проведенні іммобілізації, накладанні гіпсових пов'язок.
9	Участь у наданні невідкладної лікарської допомоги при колото-різаних).
10	Встановлення та підтримання контакту з пацієнтом. Визначення мети та завдання психологічного консультування та напрямків психокорекції.
11	Консультування осіб із соматичними та психосоматичними розладами. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.
12	Робота лікаря-психолога з родичами та оточенням хворого. Робота лікаря-психолога з медперсоналом. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.

Завдання для самостійної роботи модуля 3 «Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога.»

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Щоденна курація породіль

2.	Остеження вагітних, породіль, написання історії пологів, складання плану пологів.
3.	Визначення терміну вагітності.
4.	Вислуховування серцебиття плода
5.	Зовнішнє акушерське дослідження
6.	Внутрішнє акушерське дослідження
7.	Участь у веденні пологів
8.	Оцінка результатів лабораторного та інструментального дослідження вагітних і породіль.
9.	Участь у наданні невідкладної допомоги вагітним,, у пологах та новонародженим (пре еклампсія та еклампсія, післяпологова кровотеча, асфіксія плода та ін.)
10	Консультування вагітних, жінок після переривання вагітності. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.

Завдання для самостійної роботи модуля 4 « Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра)»

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Огляд здорових та хворих дітей в поліклініці.
2.	Чергування в кабінеті невідкладної допомоги в поліклініці або приймальному відділенні стаціонару
3.	Вимірювання АТ на руках і ногах
4.	Оцінка даних лабораторних методів дослідження: клінічного (загальний аналіз крові, сечі, калу) і біохімічного (вміст білка та його фракції, гостро фазові показники, сечовина і креатинін крові, електроліти, глюкоза, білірубін крові та його фракції, трансамінази, коагулограма, ліпідний профіль крові), мікробіологічного дослідження біологічних рідин та виділень, полімеразної ланцюгової реакції, імуноферментного аналізу, загальний аналіз стерильного пункту та спинномозкової рідини.
5	Аналіз ЕКГ
6	Аналіз даних ехокардіографії
7	Аналіз даних рентгенологічного дослідження органів грудної клітки, черевної порожнини, суглобів, КТ
8	Аналіз даних УЗД органів черевної порожнини.
9	Участь у наданні невідкладної лікарської допомоги дітям (судомний і гупертермічний синдром, колапс, набряк легень, бронхоспазм, астматичний статус, гостра серцева недостатність, інфекційно-токсичний шок, гостра ниркова недостатність, ускладнення вакцинації і лікарської терапії: кропивниця, набряк Квінке, анафілактичний шок, кетоацидотична кома, гіпоглікемічна кома, кровотечі та ін.)
10	Встановлення та підтримання контакту з пацієнтом. Визначення мети та завдання психологічного консультування та напрямків психокорекції.
11	Консультування осіб із соматичними та психосоматичними розладами. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.
12	Робота лікаря-психолога з родичами та оточенням хворого. Робота лікаря-психолога з медперсоналом. Оцінювання результатів та ефективності власної роботи.

11. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Форма навчання денна або у строки, встановлені законодавством в умовах ситуації, яка склалась з COVID – 19 форма навчання може бути змінена на дистанційну.

Традиційні методи навчання: словесні; наочні; практичні.

Словесні: методи навчально-пізнавальної діяльності: пояснювально-ілюстративний метод, репродуктивний метод, метод проблемного викладу, частково-пошуковий або евристичний метод, дослідницький метод, бліц-опитування, дискусії з проблемних ситуацій.

Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності: індуктивні і дедуктивні методи навчання, методи стимулювання і мотивації навчання.

Методи контролю як методи навчання (контролю з боку викладача, самоконтролю, взаємоконтролю, самокорекції, взаємокорекції).

Наочні: демонстрація тематичного пацієнта та практичних навичок у центрах первинної медико-санітарної допомоги, поліклініці багатoproфільної лікарні та інших місцях проходження практики, демонстрація амбулаторних карток хворих. Під час дистанційного навчання ситуаційні задачі, тестові завдання різного рівня складності, клінічні випадки, амбулаторні картки.

Практичні: збір анамнезу, фізикальне обстеження хворого, оцінка результатів клінічних обстежень, складання плану обстеження хворих та плану лікування; планування психодіагностичного дослідження, визначення його мети та завдання, розробка плану психокорекційної роботи відповідно до поставленої мети та специфіки цільової групи; вміння аналізувати та оцінювати її результати.

Видами навчальної діяльності здобувачів освіти згідно до навчального плану є:

- практичні заняття
- самостійна робота студентів

Практичні заняття за методикою їх організації є клінічними, адже на практичних заняттях передбачається:

1. обстеження та доповідь тематичного хворого;
2. виконання практичних навичок;
3. розв'язання ситуаційних задач та завдань з невідкладної допомоги;
4. розгляд тестових завдань;
5. аналіз результатів лабораторних, інструментальних обстежень;
6. виконання медичних маніпуляцій;
7. проведення психодіагностичної та психокорекційної роботи з пацієнтами.

12. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ.

Виробнича практика студентів 5 курсу проводиться після закінчення навчального року і тому аудиторні години представлені у вигляді практичних навичок, які студенти набувають на базі міських, районних або обласних лікарень. Увесь час практики є практичні навички студента. Практика контролюється і оцінюється керівниками — викладачами профільних кафедр. В якості баз виробничої практики можуть виступати поліклінічні відділення районних, міських та обласних лікарень. Практика студентів медичних факультетів проводиться в якості виконуючого обов'язки дільничного терапевта і педіатра, хірурга поліклініки, лікаря жіночої консультації, відповідно до діючого навчального плану і програми під контролем викладача профільних кафедр. Виробнича практика студентів 5 курсу в обсязі професійних обов'язків лікаря поліклініки триває 4 тижні, по 1 тижню в кабінетах терапевта, хірурга, педіатра та акушер-гінеколога поліклініки і є наскрізною (практика з медичної психології, психіатрії супроводжує лікарську практику у всіх відділеннях).

Поточний контроль здійснюється на кожному з практичних занять у відповідності з конкретними цілями з кожної теми. Для контролю рекомендується застосовувати такі засоби визначення рівня підготовки студентів: обстеження та доповідь тематичного хворого, розгляд тестових завдань (для контролю теоретичної підготовки студента), розв'язування ситуаційних завдань та завдань з невідкладної допомоги (для оцінки уміння застосовувати теоретичні знання у конкретних ситуаціях), виконання практичних навичок, в тому числі маніпуляцій, клінічна інтерпретація результатів лабораторних, інструментальних та психодіагностичних

обстежень. Поточний контроль проводиться також шляхом усного опитування й аналізу участі студента у загальній дискусії під час практичних занять.

Знання студента з теми оцінюють традиційною оцінкою (5-ти бальна система) згідно «Положень про організацію навчального процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова».

Поточний контроль студентів в терапевтичному, хірургічному, педіатричному поліклінічних відділеннях і жіночій консультації (змістові модулі) здійснюється керівниками-викладачами практики від відповідних кафедр університету та керівниками виробничої практики від бази. Поточний контроль студентів з медичної психології та психіатрії здійснюється керівниками виробничої практики від профільної кафедри.

Поточний контроль здійснюється відповідно до конкретних цілей на кожному змістовому модулі. Одним із видів діяльності студента та його контролю з боку керівника практики є ведення «Щоденника виробничої практики», який заповнюється студентом після кожного дня проходження практики та підписується керівниками виробничої практики від бази та від університету. Після закінчення кожного змістового модуля студент заповнює «Зведений цифровий звіт» про виконану роботу.

Поточне оцінювання студента за кожний змістовий модуль здійснюється відповідним керівником виробничої практики від університету на основі Зведеного цифрового звіту про виконану роботу та поточної діяльності студента.

Керівники виробничої практики аналізують роботу студентів у відділеннях, враховуючи їх дисципліну (студент не повинен мати пропусків днів практики), якість ведення «Щоденника» (обґрунтування і формулювання діагнозу, визначення плану обстеження і лікування), якість оволодіння навичками клінічної, лабораторної та інструментальної діагностики, участь у наданні невідкладної медичної допомоги, застосування принципів етики та деонтології у практиці лікаря. Заповнення «Зведеного цифрового звіту» по кожному змістовому модулю дає можливість вірно оцінити поточну навчальну діяльність студента. Наявність заповненого та завіреного підписом керівників практики «Щоденника» та «Зведеного цифрового звіту» за кожний змістовий модуль є обов'язковим для допуску студента до підсумкового модульного контролю.

У разі засвоєння не менше 60% практичних навичок студент, який у сумі набрав 72 бали і більше з 120 можливих балів, допускається до підсумкового модульного контролю.

Підсумковий контроль засвоєння практичного матеріалу з дисципліни «Виробнича практика з медичної психології та психіатрії» проводиться у вигляді диференційованого заліку в кінці кожного модуля на підставі усної/письмової відповіді (на контрольні питання, розв'язувані ситуаційних задач, інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів досліджень) та виконання практичних навичок і ранжується в одну оцінку за виробничу лікарську практику та з медичної психології і психіатрії в останній день практики після її завершення. Контроль модуля проводиться викладачами профільних кафедр у присутності керівника виробничої практики від бази практики (керівник з профільної кафедри медичної психології та психіатрії) і проводиться ранжування в одну оцінку за виробничу практику з медичної психології та психіатрії.

Критерії оцінювання засвоєння теоретичних знань та виконання практичних навичок під час поточного та підсумкового контролю

Оцінювання усної/письмової відповіді під час поточного контролю.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв теоретичний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури та здатність аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дає повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який знає базові поняття та визначення з вивченої теми, але допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні відповіді, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не знає теоретичних основ теми, допускає грубі помилки при відповіді, не розуміє базових понять та визначень, не може пояснити значення теоретичного матеріалу для практичної діяльності.

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який, знає хід та послідовність самостійної навчально-дослідницької роботи для виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок, та вірно з чіткими формулюваннями узагальнень та висновків, застосовує в практичній діяльності.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який допускає неточності при виконанні навчально-дослідної роботи, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може продемонструвати виконання практичної навички в цілому.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при виконанні практичної навички, або вправи, не може продемонструвати повну правильну послідовність практичних навичок, не може трактувати в повному обсязі результати проведених досліджень.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не може продемонструвати виконання практичної навички, зазнає значних труднощів при виконанні вправи, порушує порядок виконання практичної роботи.

Оцінювання ситуаційних задач/інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження під час поточного контролю

Оцінку «відмінно» отримує студент, який грамотно та в логічній послідовності дає відповіді на завдання до ситуаційної задачі, тобто правильно формулює діагноз, визначає тактику ведення пацієнта і призначає лікування, правильно і клінічно обгрунтовано інтерпретує результати лабораторних та інструментальних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення.

Оцінку «добре» отримує студент, який добре володіє теоретичним матеріалом та в логічній послідовності надає відповіді на питання до ситуаційної задачі, але допускає неточності, які швидко виправляє при уточнюючих питаннях викладача при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта і призначає лікування з незначними помилками, які несуттєво могли б вплинути на стан пацієнта, з незначними неточностями у клінічній інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення.

Оцінку «задовільно» отримує студент, який знає основний матеріал, але при відповідях на питання до ситуаційної задачі допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта, призначене лікування може суттєво вплинути на стан пацієнта, при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження робить суттєві помилки у клінічному заключенні, які можуть вплинути на визначення подальшої тактики ведення пацієнта та призвести до погіршення стану.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не знає відповіді на одне з питань до ситуаційної задачі, не може зробити клінічне заключення при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження, не володіє базовими знаннями та визначеннями, не знає відповіді на уточнюючі питання викладача.

Оцінювання виконання тестових завдань під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який при проведенні тестового контролю допускається не більше 10% неправильних відповідей (обсяг правильних відповідей 90-100%).

Оцінка «добре» виставляється студенту, який під час тестового контролю допускає не більше 20% помилок (обсяг правильних відповідей 80-89 %).

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який робить помилки не більш, ніж в 40% тестових завдань (обсяг правильних відповідей 60,5-79%).

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який при тестовому опитуванні правильно розв'язує менше 60% тестових завдань.

Оцінювання усної відповіді під час підсумкового контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який глибоко і всебічно засвоїв програмний матеріал, грамотно і логічно його викладає. Він може вільно оперувати професійною термінологією, чітко відповідає на нестандартні питання за темою заняття, уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить про опанування рекомендованої літератури та здатність аналізувати вивчений матеріал, а також чітко демонструє значення засвоєних теоретичних знань. Дає повні, розгорнуті відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно його викладає, не допускає неточностей при відповіді, уміє розкрити тему з позицій її значення та практичного застосування, але при цьому відповіді не виходять за межі підручника, методичних рекомендацій. Відповідає на додаткові запитання викладача, володіє необхідними навичками і технікою їх виконання.

Оцінка «задовільно» який знає основний матеріал, але не знає його деталей, допускає неточності, недостатньо правильне формування, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки в його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Оцінювання ситуаційних задач/інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження під час підсумкового контролю

Оцінку «відмінно» отримує студент, який грамотно та в логічній послідовності дає відповіді на завдання до ситуаційної задачі, тобто правильно формулює діагноз, визначає тактику ведення пацієнта і призначає лікування, правильно і клінічно обґрунтовано інтерпретує результати лабораторних та інструментальних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення та виконав максимальну кількість відповідних практичних навичок.

Оцінку «добре» отримує студент, який добре володіє теоретичним матеріалом та в логічній послідовності надає відповіді на питання до ситуаційної задачі, але допускає неточності, які швидко виправляє при уточнюючих питаннях викладача при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта і призначає лікування з незначними помилками, які несуттєво могли б вплинути на стан пацієнта, з незначними неточностями у клінічній інтерпретації результатів лабораторних та інструментальних методів дослідження і робить правильне клінічне заключення. Виконав середню кількість відповідних практичних навичок

Оцінку «задовільно» отримує студент, який знає основний матеріал, але при відповідях на питання до ситуаційної задачі допускає значні неточності або має труднощі при формулюванні діагнозу, визначенні тактики ведення пацієнта, призначене лікування може суттєво вплинути на стан пацієнта, при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження робить суттєві помилки у клінічному заключенні, які можуть вплинути на визначення подальшої тактики ведення пацієнта та призвести до погіршення стану виконав мінімальну кількість відповідних практичних навичок.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не знає відповіді на одне з питань до ситуаційної задачі, не може зробити клінічне заключення при інтерпретації лабораторних та інструментальних методів дослідження, не володіє базовими знаннями та визначеннями, не знає відповіді на уточнюючі питання викладача. Виконав менше мінімальної кількості відповідних практичних навичок

Оцінювання виконання практичних навичок під час підсумкового контролю

Оцінку «відмінно» отримує студент, який знає хід та послідовність самостійного виконання маніпуляцій під час виконання практичного завдання, демонструє правильне виконання необхідних практичних навичок та вірно з чітким формулюванням узагальнень та висновків, робить клінічне заключення, володіє необхідними навичками і технікою їх виконання.

Оцінку «добре» отримує студент, який допускає неточності при виконанні маніпуляції, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може демонструвати виконання практичної

навички в цілому і робить узагальнюючі висновки з незначними помилками, які несуттєво впливають на клінічне заключення.

Оцінку «задовільно» отримує студент, який знає основний матеріал, але не знає його деталей, допускає неточності, недостатньо правильне формування, порушує послідовність у виконанні маніпуляцій і відчуває труднощі при виконанні практичних навичок. Допущенні неточності можуть суттєво вплинути на клінічне заключення.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не може демонструвати виконання практичної навички, зазнає труднощі при виконанні маніпуляцій, порушує порядок виконання і не може зробити клінічне заключення.

Оцінювання самостійної роботи студента

Самостійна робота студента оцінюється під час поточного контролю дисципліни. Оцінювання проводиться відповідно до завдань та кількості проведених маніпуляцій за традиційною оцінкою.

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який володіє клінічним мисленням та глибоко і всебічно розкриває проблему, логічно викладає основні питання, наводить приклади із сучасних медичних інформативних джерел. Він уміє пов'язати матеріал даної теми з вивченими раніше розділами, що свідчить здатність аналізувати вивчений матеріал. Виконав максимальну кількість маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який знає і добре володіє теоретичним матеріалом, грамотно розкриває основні питання теми та їх медичне значення, але при цьому не виходить за межі підручника, методичних рекомендацій. Виконав більше мінімальної кількості маніпуляцій, які були винесені у завданнях до самостійної роботи, однак не досягнув максимального числа виконаних маніпуляцій.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який розкриває базові поняття та визначення з рекомендованої теми, але не розкриває її повністю, не розуміє медичних аспектів теми, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою. Виконав мінімальну кількість маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Оцінку «незадовільно» отримує студент, який не може демонструвати виконання практичної навички, зазнає труднощі при виконанні маніпуляції, порушує порядок виконання і не може зробити клінічне заключення, не розуміє медичних аспектів теми, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою. Виконав менше мінімальної кількості маніпуляцій, які були винесені у завдання до самостійної роботи.

Питання до диференційованого заліку:

Модуль 1. Основні обов'язки та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта).

1. Основні структурні підрозділи поліклініки та організація їх роботи.
2. Основні напрямки роботи дільничного терапевта.
3. Організація лікувальної роботи на терапевтичній дільниці.
4. Організація профілактичної роботи.
5. Основні критерії комплексної оцінки стану здоров'я.
6. Особливості огляду терапевтичного хворого в поліклініці.
7. Оцінка серцево-судинного ризику.
8. Покази до фізіотерапевтичного лікування.
9. Визначення виду фізіотерапевтичного лікування.
10. Покази до проб з фізичним навантаженням, стрес-тестів
11. Покази до проведення комп'ютерної томографії органів грудної порожнини, органів черевної порожнини.
12. Покази до направлення пацієнта на стаціонарне лікування.
13. Покази до ургентної госпіталізації пацієнтів терапевтичного профілю
14. Діагностика і лікування основних терапевтичних захворювань в амбулаторних умовах.
15. Клінічна фармакологія основних класів препаратів.

16. Надання допомоги при невідкладних станах (гострій серцевій недостатності, гіпертензивному кризі, пароксизмальних порушеннях серцевого ритму, тромбоемболія легеневої артерії, гострій нирковій недостатності та ін.)
17. Принципи організації медико-психологічної допомоги в межах системного підходу до розуміння психологічної структури соматичних та психічних захворювань, лікування і реабілітації хворих; особливості ведення медичної документації.
18. Клінічна оцінка психологічного стану, поняття патопсихологічного діагнозу, стандартизованих і нестандартизованих патопсихологічних методик; діагностичні патопсихологічні реєстр-синдроми.
19. Повний функціональний діагноз відповідно до класифікації психічних і поведінкових розладів за МКХ-10 з урахуванням патопсихологічної феноменології, її нозологічної і синдромологічної специфіки, діагностичного та експертного значення.

Модуль 2. Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.

1. Основні структурні підрозділи поліклініки та організація їх роботи.
2. Особливості надання допомоги хірургічному пацієнту в амбулаторних умовах.
3. Особливості роботи хірурга в урологічному кабінеті поліклініки.
4. Особливості роботи в травмпункті.
5. Організація лікувальної роботи хірурга в поліклініці.
6. Особливості огляду хірургічного пацієнта в поліклініці.
7. Покази до направлення пацієнта на стаціонарне лікування.
9. Покази до ургентної госпіталізації пацієнтів хірургічного профілю
10. Діагностика і лікування основних хірургічних захворювань в амбулаторних умовах, визначення тактики.
11. Надання допомоги при невідкладних станах колото-різаних ранах.
12. Скринінгова діагностика, диференційна діагностика і тактика амбулаторного лікування афективних, невротичних та стресорних розладів.
13. Діагностика та надання невідкладної допомоги при саморуйнівній поведінці та психомоторному збудженні різної нозологічної приналежності.
14. Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі і патопластиці психічних і психосоматичних порушень з використанням основних концепцій психосоматичних розладів.

Модуль 3. Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога.

1. Основні структурні підрозділи дитячої поліклініки та організація їх роботи.
2. Основні напрямки роботи дільничного педіатра.
3. Організація лікувальної роботи на педіатричній дільниці.
4. Організація профілактичної роботи.
5. Основні критерії комплексної оцінки стану здоров'я дітей
6. Критерії розподілу дітей на групи здоров'я.
7. Основні принципи диспансерного спостереження дітей, що мають хронічні захворювання.
8. Показання до направлення дітей на стаціонарне лікування.
9. Тактика дільничного педіатра при виявленні інфекційних захворювань.
10. Діагностика і лікування основних дитячих захворювань в амбулаторних умовах.
11. Показання до планової та ургентної госпіталізації дітей в амбулаторній практиці.
12. Невідкладна лікарська допомога дітям (судомний і гіпертермічний синдроми, колапс, набряк легень, бронхоспазм, астматичний статус, гостра серцева недостатність та ін.).
13. Поняття про вакцинопрофілактику та вакцинотерапію інфекційних хвороб.
14. Характеристика вакцинних препаратів
15. Показання і проти покази до вакцинації.
16. Поняття про поствакцинальні реакції та ускладнення.

17. Календарний план обов'язкових медичних профілактичних оглядів здорової дитини до 3 років за вимогою Протоколу (наказ МОЗ України № 49).
18. Впровадження сучасних методів психопрофілактики, психогігієни і реабілітації в роботу поліклінічних ЛПЗ.
19. Правові та деонтологічні особливості роботи лікаря-психолога у психологічному супроводі лікувального процесу (медикаментозної і немедикаментозної терапії, реабілітації) в стаціонарі і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної та психіатричної практики.
20. Правила ведення документації.

Модуль 4. Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра).

1. Організація акушерсько-гінекологічної допомоги в місті та на селі. Страхова медицина.
2. Структура та принципи роботи пологового будинку. Основні показники роботи акушерського стаціонару.
3. Роль жіночої консультації в профілактиці ускладнень вагітності та пологів.
4. Психопрофілактична підготовка до пологів.
5. Фармакотерапія в акушерстві. Вплив спиртних напоїв, нікотину та лікарських речовин на плід
6. Медична деонтологія в акушерстві. Етика лікаря.
7. Будова жіночого тазу. Таз з акушерської точки зору. Тазове дно.
8. Плід як об'єкт пологів.
9. Методи обстеження вагітних. Зовнішнє та внутрішнє обстеження вагітних.
10. Встановлення ранніх та пізніх строків вагітності.
11. Поняття життєздатності, доношеності та зрілості плода.
12. Визначення допологової відпустки та дати пологів.
13. Причини початку пологів. Регуляція пологової діяльності.
14. Визначення ступеню зрілості шийки матки.
15. Періоди пологів. Тривалість їх у перше- та повторнородячих.
16. Період розкриття шийки матки в пологах. Клініка, ведення.
17. Психопрофілактичне знеболювання пологів. Медикаментозне знеболювання пологів
18. Немедикаментозні методи анестезії в пологах.
19. Період вигнання плода. Клініка, ведення. Акушерська допомога у пологах, заходи щодо захисту промежини.
20. Послідовий період. Ознаки відшарування плаценти. Клініка, ведення послідового періоду.
21. Фізіологічне відшарування посліду та його народження.
22. Активна тактика ведення III-го періоду пологів.
23. Консервативні засоби виділення посліду.
24. Визначення цілісності посліду. Поняття про фізіологічну та патологічну крововтрату.
25. Клініка та ведення післяпологового періоду.
26. Зміни в організмі породіллі, статевих органах, молочній залозі.
27. Догляд за породіллю. Лікувальна фізкультура.
28. Асептика та антисептика в акушерстві.
29. Причини багатоплідності. Діагностика багатоплідності.
30. Особливості перебігу і ведення пологів багатоплідної вагітності. Профілактика ускладнень.
31. Ведення пологів при тазовому передлежанні. Ручна допомога при тазовому передлежанні.
32. Поняття анатомічно та клінічно вузького тазу. Діагностика.
33. Проведення психодіагностичних досліджень, оцінювання та інтерпретація результатів.
34. Визначення психоконсультативної та психокорекційної стратегії роботи.
35. Проведення психологічних консультацій та психокорекційних заходів із хворими, їхніми родичами, медичним персоналом.
36. Специфіка роботи медичного психолога у багатопрофільній лікарні.

**Перелік вмінь та практичних навичок
для підсумкового модульного контролю**

Модуль 1. Основні обов'язки та професійні дії лікаря терапевтичного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного терапевта)

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Проведення опитування та фізикального дослідження пацієнтів із основними захворюваннями внутрішніх органів.
2.	Оцінка клінічних, біохімічних та імунологічних досліджень крові, сечі.
3.	Оцінка даних інструментальних методів дослідження: рентгенологічного дослідження органів грудної клітки та черевної порожнини, суглобів, КТ, рентгеноконтрастної ангіографії, ЕКГ, ехокардіографії, УЗД органів черевної порожнини.
4.	Обґрунтування і формулювання клінічного діагнозу.
5.	Володіння загальними принципами лікування, первинна і вторинна профілактика при основних захворюваннях внутрішніх органів.
6.	Невідкладна допомога при ургентних станах: гострій серцевій недостатності, гіпертонічному кризі, пароксизмальних порушеннях серцевого ритму, синдромі Морган'ї-Едемс-Стокса, тромбоемболії легеневої артерії, гострій нирковій недостатності тощо.
7.	Планування й організації патопсихологічних досліджень на основі нормативної бази професійної діяльності лікаря-психолога.
8.	Проведення клініко-психологічного інтерв'ю відповідно до психосоматичного та психологічного стану здоров'я пацієнта (психологічна бесіда, збір психологічного анамнезу, мотивоване інтерв'ю).

Модуль 2. Основні обов'язки та професійні дії лікаря та лікаря-психолога хірургічного відділення поліклініки.

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Особливості обстеження хірургічного хворого в поліклініці: опитування, оцінка даних анамнезу, фізикальне дослідження: огляд хворого, пальпація, перкусія, аускультация, ректальне дослідження.
2.	Оцінка лабораторних клінічних і біохімічних досліджень крові, сечі.
3.	Аналіз інструментальних досліджень при хірургічних хворобах
4.	Обґрунтування та формулювання клінічного діагнозу, проведення диференціальної діагностики хірургічних захворювань.
5.	Особливості асистування в перев'язочній: розкриття гнійників, первинна хірургічна обробка ран, виконання перев'язок, виконання плевральної пункції та пункції суглобів.
6.	Надання невідкладної допомоги при колото-різаних ранах, спонтанному пневмотораксі, травматичному шоку, кровотечі, флеботромбозі, травмах і переломах кісток.
7.	Надання невідкладної медичної допомоги на догоспітальному етапі хворим із

	хірургічною патологією
8.	Визначення психологічних і психосоціальних факторів в етіології, патогенезі і патопластиці психічних і психосоматичних порушень з використанням основних концепцій психосоматичних розладів.
9.	Скрінінгова діагностика, диференційна діагностика (медико-психологічна, клінічна) і тактика амбулаторного лікування психосоматичних розладів з використанням валідних методик.

Модуль 3. Основні обов'язки та професійні дії лікаря жіночої консультації та лікаря-психолога.

№ з/п	Вміння та практичні навички
1	Особливості опитування й акушерсько-гінекологічного обстеження в умовах жіночої консультації (дзеркальне, бімануальне, ректальне, ректовагінальне дослідження).
2.	Онкодіагностика в гінекології.
3.	Аналіз результатів інструментальних досліджень, оцінка результатів цитологічного, гістологічного і бактеріологічного досліджень.
4	Оцінка результатів УЗД і рентгенологічних досліджень жіночих статевих органів.
5.	Обґрунтування і формулювання, проведення диференціальної діагностики між гострими гінекологічними та хірургічними захворюваннями.
6.	Проведення сан-просвіт роботи з онкопрофілактики в гінекології та профілактика захворювань, що передаються статевим шляхом.
7.	Патронаж вагітних і породіль.
8.	Надання невідкладної медичної допомоги на догоспітальному етапі гінекологічним хворим.
9.	Діагностика та диференційна діагностика патопсихологічних реєстр-синдромів; співвідношення їх з повним функціональним діагнозом відповідно до нозологічних рубрик МКХ-10.
10.	Діагностика та надання невідкладної допомоги при саморуйнівній поведінці, та психомоторному збудженні різної нозологічної приналежності; впровадження сучасних методів психопрофілактики, психогігієни і реабілітації в роботу поліклінічних ЛПЗ.

Модуль 4. Основні обов'язки та професійні дії лікаря педіатричного відділення та лікаря-психолога поліклініки (дільничного педіатра).

№ з/п	Вміння та практичні навички
1.	Проведення обстеження здорових і хворих дітей.
2.	Оцінка даних клінічного (загальний аналіз крові, сечі і калу) і біохімічного (вміст білка крові та його фракцій, гострофазові показники, лужна фосфатаза, холестерин, АЛТ, АСТ, гострофазові показники, креатинін і сечовина крові, електроліти крові, глюкоза і білірубін крові, коагулограма, ліпідний профіль крові) дослідження хворих, мікробіологічних досліджень біологічних рідин та виділень, полімеразної ланцюгової реакції, імуноферментного аналізу, загального аналізу стерильного пунктату та спинномозкової рідини.
3.	Оцінка даних інструментальних методів дослідження: рентген дослідження органів грудної клітки, черевної порожнини, суглобів, КТ НС, рентгеноконтрастної ангіографії, ЕКГ, ехокардіографії, УЗД органів черевної порожнини.

4.	Знання термінів проведення профілактичних щеплень. Показання і протипоказання до вакцинації.
5.	Обґрунтування і формулювання клінічного діагнозу.
6.	Трактування загальних принципів лікування, первинна і вторинна профілактика при основних дитячих захворюваннях в амбулаторних умовах.
7.	Допомога при невідкладних станах у дітей: судомний і гіпертермічний синдроми, колапс, набряк легень і гортані, бронхоспазм, астматичний статус, гостра серцева недостатність, інфекційно-токсичний шок, гостра ниркова недостатність, гостра наднирковозалозна недостатність, ускладнення вакцинації та терапії ліками (кропивниця, набряк Квінке, анафілактичний шок), кетоацидотична кома, гіпоглікемічна кома, кровотечі, тощо.
8.	Психологічний супровід лікувального процесу в стаціонарах і амбулаторно-профілактичних закладах загально-соматичної, неврологічної та психіатричної практики. Етико-правові та деонтологічні аспекти роботи лікаря-психолога.

13. Форма підсумкового контролю успішності навчання.

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни проводиться у вигляді диференційованого заліку в останній день практики після її завершення. Контроль модуля проводиться викладачами профільних кафедр у присутності керівника виробничої практики від бази практики. До нього допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та набрали кількість балів не менше за мінімальну (72 бали), не мають невідпрацьованих занять. Форма проведення диференційованого заліку є стандартизованою і включає контроль теоретичної підготовки - усна відповідь та оцінку практичних вмінь і навиків.

14. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти.

Складова дисципліни: оцінка складається з поточної успішності та підсумкової успішності по кожному модулю.

Нарахування балів за дисципліну проводять згідно чинного положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова. Складовими оцінки за дисципліну є конвертоване у бали середнє арифметичне поточної успішності за універсальною 120-бальною шкалою (від 72 до 120 балів) та бали за підсумковий контроль (від 50 до 80 балів) окремо по кожному модулю. Оцінки за всі чотири модуля ранжуються в одну оцінку за виробничу лікарську практику та з медичної психології і психіатрії в останній день практики після її завершення.

На останньому занятті кожного модуля проводиться підсумковий контроль, на якому оцінюється засвоєння тем відповідного модуля здобувачем вищої освіти та виставляється оцінка у вигляді традиційної, яка конвертується у бали.

Бали за підсумковий контроль відповідають шкалі оцінок:

оцінка «3» - 50-60 балів

оцінка «4» - 61-70 балів

оцінка «5» - 71-80 балів

Бали за поточну успішність, підсумковий контроль та традиційну оцінку викладачі профільних кафедр по кожному модулю вносять у відомість деканату. Отримані бали (сума балів поточної успішності та підсумкового контролю) відповідають фіксованій шкалі оцінок:

оцінка «5» - 180-200 балів

оцінка «4» - 160-179 балів

оцінка «3» - 122-159 бали.

Максимальна кількість балів, яку може отримати здобувач освіти після засвоєння дисципліни – 200 балів. Мінімальна кількість балів становить 122 бали.

Бали за диференційований залік та поточну успішність студентів по кожному модулю деканат вносить у програму Контингент і проводить ранжування. Ранжування проходять на підставі отриманих балів з кожного модуля за виробничу практику та вираховується середній арифметичний бал за дисципліну, який виставляє відповідальна кафедра в залікову книжку студенту.

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується у шкалу ECTS таким чином:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
170-179,99	B	добре	
160-169,99	C		
141-159,99	D	задовільно	
122-140,99	E	задовільно	
0-121,99	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Загальна оцінка за практику виставляється лише студентам, які виконали програму виробничої практики з усіх дисциплін (1-4 модуль), мають належно оформлені звітні документи та отримали за поточну діяльність не менше 72 балів за кожен модуль, а також склали підсумковий контроль, набравши не менше, ніж 50 балів за кожний підсумковий контроль.

15. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

1. Матеріали для методичного забезпечення основного етапу заняття: історії розвитку дитини, амбулаторні карти пацієнтів, картка вагітності, набори клінічних методів дослідження, тестові завдання, ситуаційні задачі, список практичних навичок.
2. Матеріали для заключного етапу заняття: питання до диференційованого заліку, клінічних ситуаційних задач, список практичних навичок, набори клінічних методів дослідження.
3. Матеріали для методичного забезпечення самопідготовки студентів: накази МОЗ України; навчально-методичні посібники та підручники відповідно до списку рекомендованої літератури.

16. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова література

1. 30 невідкладних станів у терапії: Навчальний посібник/ За ред.проф Ю.М. Мостового. - Київ: Центр ДЗК, 2017-128 с.
2. Бережний В.Б. Педіатрія: національний підручник у 2 т. – К., 2013.
3. Денесюк Е. І. Мороз В.М, Денесюк О. В. Аритмії та блокади серця: 30-річний науково-практичний досвід вивчення порушень ритму серця з урахуванням рекомендацій доказової медицини. Практичне керівництво / Київ: Центр ДЗК, 2017-560 с.
4. Денесюк Е. І., Денесюк О. В. Внутрішня медицина. Підручник для студентів закладів вищої освіти III-IV рівня акредитації та лікарів післядипломної освіти на основі рекомендацій доказової медицини / За ред. В.М. Коваленка - К. МОРІОН, 2019. - 960 с.
5. Диференційна діагностика найбільш поширених захворювань дитячого віку. Навчальний посібник з педіатрії. За редакцією Дудник В.М. – Вінниця. – 2 вид «Твори», 2019. – 675с.

6. Максименко, С.Д. Практикум із групової психокорекції : підручник / С. Д. Максименко, О. О. Прокоф'єва, Я. В. Цехмістер, О. В. Кочкурова. – К. : Вид.дім "Слово", 2015. – 752 с.
7. Митник, О. Я. Психологічне консультування : навч. – метод. посібник / О. Я. Митник, І. В. Томаржевська. – К. : Видавничий дім "Слово", 2016. – 128 с.
8. Н.Г. Пшук, Л.В. Стукан, Н.П. Кирилюк. Навчально-методичний посібник «Психологічне консультування та психокорекція», Вінниця.: ТОВ «Вінницька міська друкарня», 2018- 514 с.
9. Панок В.Г. Психологічне консультування: теорія та практика: навч.-метод. посібник / В.Г.Панок, І.М.Зварич, Я.В.Чаплак, О.М.Чернописький. - Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2011. - 272.
10. Самошкіна Л. М. Основи психологічного консультування: навчальний посібник / за ред. чл.-кор. АПН України, проф. Е. Л. Носенко. – Д.: Вид-во ДНУ, 2011. – 332 с.
11. Сучасні класифікації та стандарти лікування захворювань внутрішніх органів. Невідкладні стани в терапії. Аналізи. Нормативні показники. Трактують зміни./За редакцією проф.. Ю. М. Мостового. – 27-е вид., доп. і перероб. - Київ: Центр ДЗК, 2020-792 с.
12. Терлецька, Л.Г. Тілесно-орієнтований тренінг : навч. посібник / Л. Г. Терлецька. – Вид. 2-ге. – К. : Видавничий дім "Слово", 2017. – 104 с.
13. Хвороби системи крові та ендокринної системи у дітей. За редакцією Дудник В.М. – Вінниця. – 4 вид. 2016. – 387с.
14. Хірургічні хвороби. За ред.. Фоміна. 2016. Медицина. 416с.

Допоміжна:

1. Алгоритми діагностики і лікування невідкладних станів у терапевтичній практиці / Є.М. Стародуб, О.Є. Самогальська, Б.І. Рудик, Ф.А. Зверхшановський, Л.П. Мартинюк, Н.І. Ярема, С.Є. Шостак, О.І. Криськів. — Т.: ТДМУ "Укрмедкнига", 2008. — 195 с.
2. Артеріальні гіпертензії в сучасній клінічній практиці: Навч. посіб. / О.І. Дядик, А.Е. Багрій, В.Б. Гнилицька, А.Л. Христуленко, О.І. Карпенко Центр, метод. каб. з вищ. мед. освіти МОЗ України, Донец. держ. мед. ун-т ім. М.Горького. — Донецьк: Вебер, 2006. — 124 с.
3. Бурлачук Л. Ф., Кочарян А. С., Жидко М. Е. Психотерапія. Учебник для ВУЗов. 2014-608с.
4. Внутрішні хвороби. Диференціальний діагноз і лікування хворих / Є.О. Воробйов, М. А. Дудченко, В. М. Ждан, Г. В. Вовченко. – Укр. мед. стомат. академія — Полтава: Дивосвіт, 2004. — 362 с.
5. Глэддинг С. Психологическое консультирование. 4-е изд. – СПб.: Питер, 2012. – 736с: ил. – (Серия «Мастера психологии»)
6. Даниил Райгородский: Психологическое консультирование. Практическое руководство. Издательство «Бахрах-М», 2020 г. – 442с.
7. Кашапов М.М. Психологическое консультирование. Учебник и практикум для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г.- 157с.
8. Невідкладні стани в педіатрії: навч. посіб. / Р.І. Поцюрко, Л.С. Леськів, М.М. Монастирська, І.В. Пітула, О.Я. Соловей. — К.: Медицина, 2009. — 192 с.
9. Невідкладні стани в хірургії: підручник / І.В. Роздольський. — 2-ге вид., стер. — К.: Медицина, 2009. — 144с.
10. Нэнси Мак-Вильямс. Психоаналитическая диагностика: Понимание структуры личности в клиническом процессе. «Клас» 2015 – 592 с.
11. О.О. Андронникова. Основы психологического консультирования [Учебное пособие.] Издательство «ИНФРА-М», 2018г.- 424с.
12. О.О. Андронникова: Специальные проблемы психологического консультирования [Учебное пособие]. Издательство «ИНФРА-М», 2018г.- 352с.
13. Посібник з еталонів техніки лікарських маніпуляцій і практичних навичок із загальної хірургії / В.В. Скиба, В.В. Поканевич, О.В. Іванько, А.С. Карпенко, С.Й. Хмельницький, В.Я. Стаднік, А.К. Петров; Акад. наук Вищої школи України, Київ. мед. ун-т УАНМ. — К., 2007. — 141с.
14. Практичні навички з оперативної хірургії: Навч. посіб. / Ю.Т. Ахтемійчук, В.П. Пішак, О.М. Слободян, О.В. Цигикало. — Чернівці: Місто, 2005. — 152с.
15. Р.С. Немов. Психологическое консультирование. Учебник для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г. – 440с.

16. Сучасні класифікації та принципи формулювання діагнозів у клініці внутрішніх хвороб: навч. посіб. / О.О. Абрагамович, Є.С. Абрагамович, У.О. Абрагамович, О.В. Бродик, І.О. Винник-Жураєва. — Львів. нац. мед. ун-т ім. Д.Галицького, Львів, обл. благод. фонд "Надії нації". — Л.: ПП "Кварт", 2005. — 322с
17. Сучасні класифікації та стандарти лікування розповсюджених захворювань внутрішніх органів: довід.-посіб. / Ред.: Ю.М. Мостовий; Вінницький нац. мед. ун-т ім. М.І.Пирогова. — 9-е вид., доповн. і переробл. — Вінниця: ДП "ДКФ", 2007. — 479 с.
18. Хірургічні хвороби у практиці сімейного лікаря: Навч.-метод. посіб. / С.І. Івашук, О.І. Івашук. — Чернівці: Буков. держ. мед. ун-т, 2005. — 352 с.
19. Хірургічні хвороби: Підручник / За ред. проф. П.Г. Кондратенка. — Х.: Факт, 2006. — 816 с.
20. Хірургія дитячого віку / За ред. проф. В.І. Сушко. — К: Здоров'я, 2002. — 704 с.
21. Хухлаєва О.В. Психологическое консультирование и психологическая коррекция. Учебник и практикум для академического бакалавриата. Издательство «ЮРАЙТ», 2016г. — 423с.

17. Інформаційні ресурси

1. <https://vnmu.edu.ua> (сайт університету)
2. <http://library.vsmu.edu.ua> (наукова бібліотека ВНМУ ім. М.І. Пирогова)
3. <http://psy.vn.ua/> (підбірка статей психологів)
4. <http://www.library.univ.kiev.ua/> (Наукова бібліотека ім. М.Максимовича).
5. <http://www.nbuv.gov.ua/> (Національна бібліотека України).
6. <https://pidru4niki.com/> (навчальні матеріали онлайн)
7. <https://xn--80adi8aaufcj8j.xn--j1amh/testalex/subject/163> (база тестів для КРОК 2)
8. <https://psylab.info> (енциклопедія психодіагностики)
9. <http://www.mps.kh.ua> (фаховий журнал «Медична психологія»)